

அறிமுகம்

இலங்கையின் வடமாகாணத்திலே யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் கடற்பரப்பில் பல தீவுகள் பரந்து கிடக்கின்றன. சப்த தீவுகள் உட்பட பதினொரு பெரியதீவுகளும் குடியிருப்புக்கள் இல்லாத சில சிறிய தீவுகளும் அங்கே காணப்படுகின்றன. அனலைதீவு, எழுவைதீவு, காரைதீவு, நயினாதீவு, புங்குடுதீவு, மண்டைதீவு, வேலணைத்தீவு ஆகிய ஏழு தீவுகளும் ஒரே தொடராக யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் தெற்கே அமைந்துள்ளன. இத் தீவுகள் யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு போலவே ஏறத்தாழ 2500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் கொண்டவை. சமயம், கலாசாரம், தொழில், திருமணமுறை போன்ற பல அம்சங்களில் இத் தீவுகளுக்கிடையே நெருங்கிய தொடர்புகள் காணப்படுகின்றன. இப் பிரதேசத்தில் வாழும் மக்களின் பேச்சுவழக்குப் பற்றியே இக் கட்டுரை ஆராய்கிறது.

புங்குடுதீவு சப்த தீவுகளில் ஒன்றாகும். புங்குடுதீவில் 90 சதவீதம் இந்துக்களே வாழ்கின்றனர். தீவின் நடுப்பகுதியில் குறிப்பிட்டளவு கிறிஸ்தவர்கள் வாழ்கின்றனர். இப் பிரதேச மக்களால் பேசப்படுகின்ற பேச்சுவழக்கை மொழியியல் ரீதியாக ஒலியனியல், உருபனியல், வாக்கியவியல், பொருளனியல் என்பனவற்றின் அடிப்படையில் நோக்குவோம்.

புங்குடுதீவு மக்களின் பேச்சு வழக்கில் சில சொற்கள் ஒலியனியல் ரீதியாகவும் மாறியிருக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டுகள்,

1. ஒலியனியல் ரீதியாக..

“பராசக்தி” என்ற பெயரை “பிராயத்தி” என்றும் உச்சரிப்பர்.
“மகாலெட்சுமி” என்ற பெயரை “மகாச்சி” என்றும் உச்சரிப்பர்.
“நடராசா” என்ற பெயரை “நர்ராசா” என்றும் உச்சரிப்பர்.
“துரைராசா” என்ற பெயரை “துர்ராசா” என்றும் உச்சரிப்பர்.

இவை போன்ற எத்தனையோ பேச்சு வழக்குச் சொற்கள் புங்குடுதீவில் புழக்கத்தில் உள்ளன.

யாழ் மாவட்டத்தின் வேறு பிரதேசங்களில் பேசப்படும் “அப்பர்” என்பதை “கொப்பர்” என்றும் “அம்மா” என்பதை “கொம்மா” என்றும் சிலர் பேசுவர்.

புங்குதீவு மக்கள் பேசும் சில பேச்சு வழக்குச் சொற்கள் இலக்கியத் தரம் வாய்ந்தவையாகக் காணப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டுக்கள்.

2. உருபனியல் ரீதியாக..

“துருத்தி” - இங்குள்ள குறிச்சி ஒன்றுக்கு “நடுவுத்துருத்தி” என்ற பெயர் உள்ளது. “துருத்தி” என்பது தீவு என்பதைக் குறிக்கும் இலக்கியச் சொல்லாகும்.

“கஞ்சல்” - இத் தீவு மக்கள் குப்பையை “கஞ்சல்” என்று குறிப்பிடுவர். “கஞ்சல்” என்பது குப்பையைக் குறிக்கும் பழந்தமிழ்ச் சொல்லாகும்.

“சங்கேனம்” -பிறரிடம் எதையாவது இரந்து பெறுவதனை மரியாதைக் குறைவாக நினைக்கும் உணர்வினை “சங்கேனம்” என்ற சொல் உணர்த்துகிறது. இச் சொல் “சங்கயீனம்” என்ற பழந்தமிழ்ச் சொல்லிலிருந்து மருவியிருக்கிறது.

“பறைதல்” - “பறையாமல் இரு” என்றால் பேசாமல் இரு என்று பொருள்படுகிறது. “பறைதல்” என்ற சொல் வடமாகாணம் எங்கிலும் பயன்படுத்தப்பட்டாலும் புங்குதீவில் மிக அதிகமாகவே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. மலையாள மொழியிலும் “பறையிறது” என்பது தமிழ் மொழியைப் போலவே “பேசுவது” என்ற பொருளைத் தருகிறது.

“சீமால்” - “சீமால்” என்ற சொல்லும் பழமை வாய்ந்ததாக இருக்கிறது. வீட்டிற்கு முன்னால் உள்ள வேலியை அது குறிக்கிறது. புங்குதீவு வீடுகள் சீமால்வேலியால் அடைக்கப்படும்.

புங்குதீவு மக்களின் பேச்சுவழக்கில் உள்ள பல சொற்கள் பொருள் பொதிந்தவையாகவும் சந்தர்ப் சூழ்நிலைகளைத்

தெரிவிப்பனவாகவும் அமைந்திருக்கின்றன. இவர்களுடைய உரையாடல்களில் வரும் உலகியல் வழக்கு வாக்கியங்கள் நவீன இலக்கியகாரர்களுக்கும் சொல்லாராய்ச்சி செய்யும் மொழியியல் அறிஞர்களுக்கும் பெருவிருந்தாய் அமையக்கூடியன. எடுத்துக்காட்டுக்கள்.

3. வாக்கியவியல் ரீதியாக..

“இந்தக் கட்டாக்காலிகளின் இமிசை பொறுக்க முடியவில்லை” என்று கூறுதல் வருந்தி உண்டாக்கும் வேதனையைக் குறிக்கின்றது. “இம்சை” என்ற சொல்லே இங்கு “இமிசை” என்று மாறியிருக்கிறது. “இமிசை” க்குப் பதிலாக “ஆய்க்கினை” என்ற சொல்லையும் பயன்படுத்துவர்.

“அவன் அம்பலோகி மாதிரி திரியிறான் வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் இல்லை” என்பர். அம்பலோகி என்பது “அதிக ஆசையுள்ளவன்” என்று பொருள்படும்.

அவசரக்காரனைப் பார்த்து “அத்தடிப்படுகிறாயே” என்பர். “அரிசி அள்ளிய காகம் மாதிரி அவசரப்படுகிறாயே” என்று கூறுவர்.

கணவன் குடித்து விட்டு வந்து மனைவியை அடிப்பான். கோபத்தினால் அவள் கணவனைத் திட்டுவாள். “அடியனுந்து போவான், போக்கறுந்து போவான், கோதாரியிலை போவான், படையிலை போவான், பத்தியெரிஞ்சு போவான்” போன்ற சொற்றொடர்களை அவள் பயபடுத்துவாள்.

“போக் கணங்கெட்ட சீவியம் சீவிக் கிறதைவிட போய்ச்சேர்ந்திடலாம்.” என்ற சொற்றொடருக்கு மரியாதை இல்லாத வாழ்க்கை என்று பொருள்படும்.

“ஒருத்தரும் என்னை நழுக்கியிரு என்று சொன்னதில்லை” என்பர். நழுக்கியிரு அரக்கியிரு என்ற இருசொற்களும் தள்ளியிரு என்ற சொற்களையே குறிக்கின்றன.

“கட்டுப்பாட்டுடன் கூடிய வேதனையா” என்பதனை “கட்டாயக்கினையா” என்று கேட்பர்.

ஒரு மனைவி தன்கணவனிடம் பணம் கொடுத்து சில பொருட்கள் சந்தையில் வாங்கி வரும்படி கூறுவாள்.கணவன் சில குறிப்பிட்ட பொருட்களை ஞாபகமறதி காரணமாக வாங்காமல் விட்டு விட்டு வந்துவிடுவான்.ஏன் வாங்கி வரவில்லை? என்று மனைவி கேட்பாள். “அயத்துப் போனேன்” என்பான் கணவன். இந்த உரையாடலில் “அயத்துப் போனேன்” என்ற சொற்றொடருக்கு பொருள் “மறந்துபோனேன்” என்பதாகும். “அயர்ந்து போனேன்” என்பது “நித்திரை கொண்டுவீட்டேன்” என்பதைக் குறிக்கின்றது.

ஒருவரைப் பற்றி இன்னொருவர் நல்ல விதமாகப் பேசலாம். தவறான விமர்சனத்தை தொடர்ச்சியாக முன்வைத்துக் கொண்டிருந்தால் விமர்சனத்தைக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பவர் “இந்த கிலிசு கெட்ட கதையை விடப்பா” என்பர். “கிலிசு கெட்ட கதை” என்ற சொற்றொடருக்கு “பரிசு கெட்ட கதை” என்ற சொற்றொடரும் பாவனையில் உள்ளது. இந்த இரண்டு சொற்றொடர்களும் “இவை நல்ல கதையல்ல” என்ற கருத்தையே பொருளாகத் தருகின்றன.

இளைஞன் உயர்சாதிக்காரன். அவன் தாழ்ந்த சாதிப் பெண் ஒருத்தியை காதலித்து விட்டான். இந்தச் செய்தி இளைஞனின் பெற்றோருக்குத் தெரியவருகிறது. பெற்றோர் உடனே “இது என்ன நீரோசை நிற்பாக்கியம்” என்று தம் தலையில் அடித்துக் கொள்வர். ஆழ்ந்த வேதனையை வெளிப்படுத்துவதற்கு இவ்வாறான சொற்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

புங்குநீவில் மலசலகூடங்கள் புழக்கத்தில் வராத காலப்பகுதியில் வளவுகளில் பனைமரங்களின் மறைப்புக்களில் மலங்கழிப்பர். மலங்கழிக்கப் போவதை “வளவுக்கிருக்கப் போகிறேன்” என்று சொல்லுவர்.

“கல்யாண வீட்டுக் காலங்களில் எங்களுர் பறையடிப்போர் வீடுகளில் அடுப்பு எரியாது” என்று ஒருவர் சொன்னார்.

“ஏன்” என்று கேட்டார் மற்றவர்.

“பறையடிப்போர் குடும்பத்தின் ஓசவனம் “கல்யாண வீட்டோட தான்” என்றார். “ஓசவனம் என்ற சொல் தனியே உணவை மட்டும் குறிப்பிடாது வாழ்க்கையினையும் குறிப்பிடுகிறது. “சீவியம்” என்ற சொல்லும் இதன் ஒத்த கருத்தாகவே உள்ளது.

“எவ்வளவு அரிசி கிடக்குது” என்று கணவன் மனைவியிடம் கேட்டான்.

“இண்டையான் ஓசவனத்துக்கு காணும்” என்றாள் மனைவி. இங்கு இன்றைய என்பது “இண்டையான்” என மாறியிருக்கிறது.

புங்குடுதீவுக் கிராமத்தின் வீடொன்று இருளாக இருக்கிறது. அரிக்கன் இலாம்பு மட்டும் ஒளிக்கிறது. பாட்டனார் வெற்றலைத் தட்டத்தை தேடுகிறார். அவருக்கு இரவில் கண் தெரிவது குறைவு வெற்றலைத் தட்டத்துக்குள் பாக்குவெட்டியைக் காணவில்லை. பாட்டனார் பேரனை அழைத்து “பாக்குவெட்டியைக் காணவில்லை தடவிப்பார்” என்றார். அரிக்கன் இலாம்புடன் பேரன் எல்லா இடமும் தேடிப்பார்த்துவிட்டு வந்து பாட்டனாரிடம் சொல்லுகிறான். “எல்லா இடமும் தடவிப்பாத்திட்டன் காணேல்ல” இங்கு “தடவிப்பார்த்தல்” என்ற சொல்லுக்கு “தேடிப்பார்த்தல்” என்பது பொருளாகும்.

புங்குடுதீவில் பல குடும்பங்கள் குடிசைகளில் வாழ்ந்தன. அந்த குடும்பங்களில் சில வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றன. வசதிவாய்ப்புக்களுடன் வாழ்ந்தன. இலங்கையில் போர் நிறுத்தம் ஏற்பட்ட போது பல குடும்பங்கள் ஊரைப் பார்க்கும் ஆசையில் இலங்கைக்கு வந்தன. அவர்களில் குடும்பப் பெண்கள் கொழும்பு மெயின் வீதியில் புடைவைக் கடைகளில் ஏறி இறங்கினர். அவர்களில் ஒருவர் சாறிக்குப் பதிலாக ஜீன்ஸ் அணிந்திருந்தார். ஜீன்ஸ் கிழிந்துவிடுமோ என்ற அளவிற்கு இறுக்கமாக இருந்தது. வெய்யிலிலும் கோட் அணிந்திருந்தார். கைகள் இரண்டிலும் காப்புக்கள் அடுக்கப்பட்டிருந்தன. நெற்றியில் குங்குமப்பொட்டு இருந்தது. தாலிக்கொடி மொத்தமாக இருந்ததால் எடுப்பாகத் தெரிந்தது. அவர் குதிரை போல் அங்கும் இங்கும் அலைந்து

திரிந்தார். கணவன் முழங்கால் வரையான காற்சட்டையுடன் அவர் பின்னால் அலைபட்டுத் திரிந்தார். இவர்களைப் பார்த்து அவர்களின் அயல் வீட்டுக்காரரான புங்குடுதீவில் வாழ்ந்த ஒருவர் சொல்லுகிறார் “அவை கிடந்த கிடைக்கு இப்ப அவையளின்ரை கெச்சிதமும் கெளிமதமும் எப்பிடியிருக்கெண்டு பாருங்க” ஆம் இங்கு கெச்சிதம் என்றால் என்ன கெளிமதம் கெச்சிதம் என்றால் என்ன என்ற கருத்தை உணர்கிறோம். ஆனால் நேரடிப் பொருளைக் கூறமுடியாதுள்ளது.

4. பொருளணியல் ரீதியாக..

“நல்ல காரியங்கள் கைகூடுவதற்கு நிருபம் வேண்டும்” என்பர். நிருபம் என்ற சொல்லுக்கு கட்டளை கடிதம் தீர்மானம் என்று அகராதிகள் பொருள் கூறுகின்றன. ஆனால் புங்குடுதீவில் நிருபம் என்ற சொல்லுக்கு “அதிஷ்டம்” என்றே பொருள் கொள்ளப்படுகிறது.

இவை போன்ற எத்தனையோ பேச்சு வழக்குகள் ஏனைய பிரதேசங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டாலும் இப் பிரதேசத்திலேயே அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படுவதனைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

இன்றைய புங்குடுதீவின் இளைஞர் யுவதிகளுக்கு இவை புதுமையாகவும் இருக்கலாம்.

ஒரு மொழியியலாளனின் கட்டமைகளில் ஒன்று இவ்வாறான பேச்சு வழக்குச் சொற்களை சேகரிப்பதுடன் அதனை ஆவணப்படுத்தி எதிர்கால சந்ததியினருக்கு வழங்குவதாகும். ஒரு பிரதேச பேச்சு வழக்கானது அப் பிரதேச, சமய, கலாசார, பண்பாட்டு, விழுமியங்களை புலப்படுத்துவனவாக விளங்குகின்றது. இவ்வகையில் இக் கட்டுரையானது புங்குடுதீவுப் பிரதேச பேச்சு வழக்குகளை ஒலியணியல், உருபணியல், வாக்கியவியல், பொருளணியல் ஆகிய கூறுகளின் அடிப்படையில் ஆய்வு செய்துள்ளது.

உசாத்துணை நூல்கள்

கோ. சீனிவாசசர்மா, கிளைமொழியியல் ஸ்ரீ விநாயகர் அச்சகம், அண்ணாமலை நகர், 1986.

திரு. தம்பையா தேவதாஸ், புங்குடுதீவு வாழ்வும் வளமும், சன் பதிப்பகம், கதிரேசன் வீதி கொழும்பு - 13, 2007.

Suzanne Romaine , **Language in Society** – An Introduction to Socio Linguistics , Oxford University Press , USA , 2001.